

Jozua 1:1-9

De beloofde erfenis die leidt naar Kanaän

Schriftgedeelte: Jozua 1:1-9

Behandeld door: Ab Klein Haneveld

Inleiding geschiedenis van Jozua

Jozua is een belangrijk persoon geweest in de bijbelse geschiedenis. We komen hem al vroeg tegen in de bijbel. Uit het boek Jozua weten we dat het volk Israël onder leiding van Jozua het land Kanaän binnentrok. Maar we komen hem al veel eerder tegen in Exodus 17:8-14 in de strijd tegen Amalek waar hij de hoogste legeraanvoerder was. Ook bijvoorbeeld in Numeri 11:28: *En Jozua, de zoon van Nun, de dienaar van Mozes, één van zijne uitgelezen jongelingen.* Jozua was hier nog erg jong maar hij was wel de hoogste legerleider zijn en hij zou Mozes opvolgen (Numeri 27:18). Het volk Israël zou door strijd het land Kanaän veroveren, hoewel de HEERE het hen zou geven (Jozua 1:2,3,6). De Israëlieten hebben tot de Babylonische ballingschap in Kanaän gewoond. Het volk werd geacht gelovig te zijn. Alleen op grond van die voorwaarde zou God hen het land geven.

De geschiedenis van Jozua bevat gemeentelijke waarheden

Om deze tussentitel te verdedigen, moeten we eerst weten waarom Mozes zo uitdrukkelijk wordt genoemd in dit bijbelgedeelte. Hij wordt vijf maal genoemd in de verzen 1 t/m 9, maar in alle gevallen in de verleden tijd (vers 1,2,3,7). In vers 1 en 2 wordt nog eens benadrukt dat

Mozes gestorven is, dat hij de knecht des HEEREN was. In vers 7 zien we dat Mozes diegene was die de wet van God gekregen had. Mozes is dan ook een typologie(een beeld) van de wet. Mozes (de wet) is gestorven. De geschiedenis van Mozes is voorbij. Dat betekent een einde aan de heerschappij van de wet en het is meteen een profetie van de periode van het nieuwe verbond dat zou aanbreken. De wetgever was gestorven, dus zou men vrij zijn van de wet (Romeinen 7:2). We kunnen een belangrijke les trekken uit de geschiedenis van Mozes. Het leert ons over de werken van God, het falen van de mens, het werk van God met betrekking tot onze dagen. Wat betreft dat laatste is Jozua een belangrijk persoon.

De periode van het leiderschap van Jozua is een typologie voor onze bedeling (de bedeling der genade en van de Gemeente van Jezus Christus). Jozua=Joshua=Jezus. De periode die volgt op de wet van Mozes, volgt de periode van de wet van Jozua. Dit hele beeld zou later verwijzen naar Jezus die was gekomen onder de wet, om hen te verlossen die onder de wet waren. Dat is de bedeling waarin wij nu mogen leven. Jezus Christus heeft ons verlost van de wet, zodat wij kinderen Gods zouden worden en erfgenaam zouden worden. Erfgenaam van wat? Van de eeuwigheid! Nu dan, de erfenis is niet uit de wet (uit Mozes) maar uit de belofte Gods. Die belofte is weliswaar onder andere aan Mozes gegeven, maar onder Jozua pas vervuld. Die belofte was dat het Volk Israël het land Kanaän zou bezitten. Jozua was ook onder de wet, hij leefde in dezelfde tijd als Mozes. Onder Mozes werd het volk verlost uit de woestijn, onder Jozua trok men Kanaän binnen. Na de wet werd de belofte dus vervuld. Die belofte was de erfenis(Kanaän) Er brak onder Jozua voor het volk Israël een nieuwe periode aan. Jozua 1:2 zegt: *Mijn knecht Mozes is gestorven; zo maak u nu op, trek over deze Jordaan, gij en al dit volk, tot het land dat Ik hun, den kinderen Israëls, geve.* Dit vers kondigt iets nieuws aan, namelijk de tegenwoordige dag, het nieuwe verbond, onze bedeling. (Efeze 5:14).

Het volk Israël moest de Jordaan over om deel te krijgen aan de belofte. Zo moeten wij mensen ook de Jordaan over om deel te krijgen aan het eeuwige leven. De Jordaan is een beeld van het sterven en opstaan met Jezus Christus uit de dood. Het is een beeld van bekering, van tot geloof komen in Jezus Christus, de Zoon van God. Het volk Israël moest Jozua wél volgen! Wij moeten Jezus Christus volgen en Zijn Woord gehoorzamen: Jozua 1:8: *Dat het boek dezer wet niet wijke van uw mond, maar overleg het dag en nacht, opdat gij waarneemt te doen naar alles wat daarin geschreven is; want alsdan zult gij uwe wegen voorspoedig maken en alsdan zult gij verstandiglijk handelen.* Als het volk dat zou doen, zou de belofte vervuld worden. Als wij, kinderen van God, Jezus volgen en gehoorzamen, zullen wij gezegend worden met alle geestelijke zegening in de hemel in Christus (Efeze 1:3-4).

Er zal strijd zijn

Vers 3: *Alle plaats waarop ulieder voetzool treden zal, heb Ik u gegeven.* Maar er zou strijd zijn. De vijand woonde namelijk nog in het beloofde land. Die moest nog verslagen worden. En toch zegt God: “Ik heb het u gegeven”. Hoe kan dat? Dat komt omdat God altijd Zijn beloftes nakomt. Maar de Israëlieten moesten sterk en moedig zijn en de wet in hun hart bewaren (vers 7 en 8). Waar bestond die strijd nu eigenlijk uit? Als je de geschiedenis van Jozua verder leest merk je dat die strijd best wel meeviel. God streed namelijk voor het volk. Het volk liep bijvoorbeeld zeven keer om de stad Jericho en zo viel Jericho. In Kanaän liepen reuzen rond en bewapende legers. Maar God had gezegd: vers 5: *Niemand zal voor uw aangezicht bestaan al de dagen uws levens; gelijk als Ik met Mozes geweest ben, zal Ik met u zijn; Ik zal u niet begeven en zal u niet verlaten.* Oftewel: waar je ook komt binnen die grenzen (landpalen in vers 4), niemand zal kunnen standhouden.

De vijanden van het volk Israël waren andere volken die in het beloofde land woonden, het land dat al aan Israël was gegeven. Wat is óns

beloofde land en wie zijn onze vijanden dan? Ons beloofde land is de erfenis dat ons is gegeven vanaf het moment dat wij Jezus Christus hebben aangenomen. Dat is de eeuwigheid met Jezus Christus in de hemel. Dat beloofde land, de hemel, is ons al gegeven. (Efeze 2:6: *En Hij heeft ons mede opgewekt en heeft ons mede gezet in den hemel in Christus Jezus*). Zie ook Efeze 1:10-12). Waar bestond die strijd nu? Wie zijn onze vijanden dan en hoe moeten wij tegen hen strijden? Die vijanden zijn de overheden, machten en krachten en duisternis van deze eeuw, de geestelijke boosheden in de lucht (Efeze 6:12). Deze vijanden omringen ons, terwijl wij gezet zijn in de hemel. Maar wij zijn toegerust met de geestelijke wapenrusting. (Efeze 6:10-18). In Efeze wordt als laatste wapen het zwaard genoemd, dat is het Woord van God. In Jozua wordt in vers 7 ook als laatste het zwaard genoemd, namelijk de wet die het volk Israël diende te gehoorzamen.

Jezus Christus is de oorzaak van onze zaligheid

Zoals Jozua de oorzaak was tot de zaligheid van het volk Israël, zo is Jezus Christus de oorzaak geworden tot ónze zaligheid. Wij zijn mede met Hem gezet in de hemel, reeds nu wij op aarde leven. Wij komen dan nog wel vijanden tegen, maar wij geloven slechts Zijn woord uit Hebreëen 1:8 waar staat: Alle dingen hebt Gij onder zijne voeten onderworpen. De vijand is al overwonnen aan het kruis. Wij staan in de strijd onder leiding, onder het bevel van Jezus Christus. Als wij Gods geboden gehoorzamen, zullen wij de erfenis ook daadwerkelijk binnengaan. En die erfenis was Kanaän voor het volk Israël en voor ons is dat het eeuwig leven met Christus

Jozua 1:9

Heb Ik het u niet bevolen? Wees sterk en heb goeden moed, verschrik niet en ontzet u niet; want de HEERE uw God is met u alom waar gij heen gaat.